

چند شغله بودن برای جان جامعه و خانواده

روزی روزگاری نه چندان دور تنها پدر بود که نان آور خانواده محسوب می شد و به یک پیشه خاص مشغول بود. هر چه زمان گذشت و زندگی ها ماشینی تر شد، توقعات بالا رفت، درآمدها نسبت به تورم کم شد و کم کم نه تنها همه خانواده درگیر شغل های بیرون از خانه شدند بلکه پدران نیز به چند شغلگی روی آوردند.

روزی روزگاری نه چندان دور تنها پدر بود که نان آور خانواده محسوب می شد و به یک پیشه خاص مشغول بود. هر چه زمان گذشت و زندگی ها ماشینی تر شد، توقعات بالا رفت، درآمدها نسبت به تورم کم شد و کم کم نه تنها همه خانواده درگیر شغل های بیرون از خانه شدند بلکه پدران نیز به چند شغلگی روی آوردند.

به گزارش سلامت نیوز به نقل از سایت شفاف، چند شغله ها اصطلاحی است که در سالیان اخیر جای ثابتی در ادبیات سیاسی کشور پیدا کرده است. این اصطلاح با مدیرانی پیوند خورده است که به دلیل احتمالی تخصص زیاد، تبحر در ساماندهی امور مختلف ویا ... همزمان در چندین پست کلیدی انجام وظیفه می کنند.

از چند شغله های معروف سال های اخیر می توان از اسفندیار رحیم مشایی که گفته می شد 18 پست دولتی همزمان دارد، حمید بقایی، غلامحسین الهام و حالا هم اکبر ترکان را نام برد. افرادی که همواره انتقادات جدی به آنها وارد بوده که چرا با وجود این همه بیکاری و نیروی متخصص بیکار آنها باید در چند سمت مشغول به کار باشند.

بخش دیگری از چند شغله ها اما افراد عادی جامعه هستند که برای گذران زندگی و امرار معاش ناچارند در یک روز کاری چند شغل متفاوت را دنبال کنند تا بتوانند در تقابل با تورم جامعه، درآمد خود را افزایش دهند و برای گذران زندگی شرمند خانواده خود نباشند.

بر اساس آماردر حال حاضر بین 4.7 تا 7.1 میلیون نفر در ایران دوشغله و یا سه شغله هستند و 5.2 میلیون نفر نیز در جستجوی آن هستند. افزایش هزینه های زندگی، تجملات، قانع نبودن، افت ارزش ریال و دستمزد پایین ایران در مقایسه با برخی کشورها؛ مهم ترین دلایلی است که باعث شده تا میلیون ها نفر 12 تا 16 ساعت از شبانه روز را در بازار کار به سر ببرند.

در سال های اخیر همواره بیش از ۴۰ درصد از شاغلان ایرانی افرادی بوده اند که بیش از ۴۹ ساعت در هفته کار می کرده اند و بر این اساس چندشغله محسوب می شوند.

به این ترتیب است که در یک دهه ی گذشته نوسان تعداد چندشغله ها هرگز به اندازه تغییرات در این زمینه در سال ۹۲ نبوده است.

شمار چندشغله ها در ماه های پایانی دولت محمود احمدی نژاد و چند ماه آغاز دولت یازدهم سیر صعودی بی سابقه ای را تجربه کرده است و همه این ها بر می گردد به شرایط اقتصادی بد در کشور که سرپرستان خانوار را مجبور می کند به جای در کنار خانواده بودن اکثر روز را مشغول به کار باشند اما باز هم دخلشان به خرجشان نرسد!

این در حالی است که چگونگی و میزان کار افراد همانطور که در ارتباط مستقیم با مفهوم بهره وری است با مقوله هایی مانند رابطه افراد با دیگران، رفاه فرد و خانواده او، سلامت اجتماعی و روانی و... درارتباط است.

بنابراین، زمانی که از پدیده ای مانند چند شغله بودن افراد صحبت می شود، تاثیر آن را روی اقتصاد فرد و جامعه، میزان بهره وری، روابط اجتماعی فرد، سلامت اجتماعی و روانی فرد و... باید سنجید.

تاثیری که مثلا نه از لحاظ روانی برای فرد سودمند است و نه از لحاظ بهره وری. چرا که فرد در تمام روز در تنش عصبی برای کسب درآمد قرار دارد و هیچ آرامشی در کنار خانواده ندارد و از سوی دیگر به دلیل خستگی جسمی بهروری لازم را هم ندارد و بنابراین به موجودی عصبی و پرخاشگر تبدیل خواهد شد.

در هر حال می توان گفت ناکافی بودن میزان درآمد افراد، قرار داشتن ایران در ردیف کشورهای با دستمزد بسیار پایین، افت ارزش ریال به ویژه در چند سال گذشته و افزایش هزینه های خانوار؛ نیز به بروز پدیده دوشغله و یا چندشغله شدن افراد کمک کرده است.

به جرات می توان گفت، در صورت حل مشکل درآمدی افراد، بهبود وضعیت دستمزدها و برقراری تعادل بین هزینه ها و درآمدها، می توان جایگاه های فراوانی را برای اشتغال دست کم 2.5 میلیون بیکار مطلق کشور فراهم کرد که در نتیجه می تواند منجر به حل درصد قابل توجه و یا همه مشکل بیکاری در کشور شود.

این در حالی است که با بهبود وضعیت اقتصادی می توان از ایجاد شغل های کاذب که به عنوان شغل دوم و سوم هستند جلوگیری کرد. اتفاقی که هنوز رخ نداده است.